

EDA

O SVĚTLU NA KONCI TUNELU.

BYLO TO LÉTO JAKO JINÉ A JÁ SI
ZROVNA SPÍVAL MILE. MIKULOVICĚ JSEM
OBÍVAL A... EEH ZROVNA JSEM SI SPÍVAL.
ŠESTI TAĚBOR MU TO BYL, A V POKOJI
JSEM ZROVNA BYL. UDĚLAL JSEM
ALE NĚCO BLBĚHIO A TO... NO VŠAK
ZNÁTE TO. JAKO MAMĚMU VÁM ŘÍKÁVAZI
AĚ NESTRKAĚTE PRST DO ZÁSUVKY. NO
A TO JSEM UDĚLAL, A NA CESTU
JSEM SE VIDAL. NEVIM PŘESNĚ CO SE
STALO, NĚCO SE VŠAK POKAKALO. LÍTÁM
NĚKDE V PRAZDOVOTĚ, A DOLE VIDÍM
TĚLO ME. VIDÍM JAK ME NADNÁŠÍ A
DUŠĚ MÁ SE NADNÁŠÍ, VIDÍM TUNEL
VŠUDE, TMAVÝ A MĚLÉ SVĚTLO NĚKDE
V DÁLÍ. KE SVĚTLU SE ROZEBĚHU A
POTOM HINED LAPIM PO DECHU. V NEMOCNICI
NA LOŽKU LEŽÍM A ASI VÍTE O TÍM
MISLÍM. HADÁTE SPRÁVNĚ PŘEŽIL JSEM
SNAD PŘEŽIJU I DALŠÍ DEN. TAK VEMTE
SI Z TOHO PONAUCĚNÍ A NESTRKEJTE
PRST DO ZÁSUVKY. A TO JE KONEC
DĚTI MILÝ, UŽÍVEJTE PROSÍM ŽÍTI.